

arbejde. Og her skal Danmark selvfølgelig kende sin plads.

Et af de mere følsomme områder, som også har været debatteret her i dag, er således Kommissionens fremtidige sammensætning. Konventet har foreslået, at kun 15 kommissærer ad gangen skal have stemmeret, og at kommissærerne med stemmeret skal gå ligeligt på skift blandt alle i Kommissionen. Hermed bliver store og små lande stillet ens.

En sådan model har dog vakt en del kritik fra nogle lande og nogle af de eksisterende medlemmer og nogle af de kommende, og det er svært at forestille sig en debut i EU uden samtidig at have en kommissær med stemmeret fra første dag.

Kl. 12.45

Jeg tror, at regeringen har valgt rigtigt ved også at blande sig i koret og lægge sig fast på en kurs, der sigter mod, at alle kommissærer har stemmeret hele tiden. Det er vigtigt for alle EU-lande hele tiden at have et afgørende ord at skulle have sagt i Kommissionen. Det charmerende ved en ændring af konventets udspil på dette område er naturligvis, at ingen vil miste noget ved det. Det går ikke ud over andre, at den samlede Kommission bevarer sin stemmeret, også når antallet vokser til 25.

Det er både glædeligt og ønskeligt, at der samtidig lægges op til en forenklet og mere forståelig ramme om EU-samarbejdet i fremtiden. Således giver udkastet til forfatningstraktaten en klar arbejdsdeling mellem EU og de enkelte medlemslande. EU skal kun handle på de områder, hvor en opgave bedst kan løses i fællesskab. Det er en god præcisering af nærhedsprincippet.

På det udenrigspolitiske område må vi også tilstræbe større overensstemmelse mellem synspunkterne, men det er nødvendigt, som også regeringen gør det, at understrege, at man ikke skal kunne tvinge et EU-land til at føre en udenrigspolitik, som man ikke ønsker. På tilsvarende måde skal et enkelt land heller ikke kunne hindre andre i at føre en fælles politik på et konkret område.

På det økonomiske område lægges der op til, at Kommissionen skal have bedre muligheder for at gribe ind over for eurolande, der ser stort på reglerne om f.eks. nationale budgetunderskud. Visse større EU-lande har for tiden tydelige problemer på dette område.

De danske EU-forbehold udgør et særligt dansk problem, men nok kun for Danmark. Det står fast, at vores nuværende forbehold kun kan

ophæves med en folkeafstemning. Men det er et problem, at ikke mindst det gældende retlige forbehold med forslaget til en ny EU-traktat vil få et utilsigtet stort omfang. Langt flere områder vil blive dækket af forbeholdet end oprindeligt tiltænkt, da det blev indført med Maastrichttraktaten i 1993.

Derfor er det fornuftigt, at regeringen har foreslået, at vi på det retlige område søger at få tilslutning til at bruge den britiske model. Det vil betyde, at Danmark i princippet selv kan afgøre fra sag til sag, hvilke dele af samarbejdet på det retlige område vi ønsker at tilslutte os. Det er også glædeligt, at Socialdemokratiet støtter en sådan model.

Naturligvis skal en omskrivning af det retlige forbehold godkendes ved en folkeafstemning, og selvfølgelig skal de andre EU-lande nikke til en sådan ændring af Danmarks betingelser. En nyformulering vil til gengæld betyde, at vi på flere områder problemfrit kan samarbejde om lovgivning på de nye områder, der vil blive omfattet af samarbejdet. Det vil også i høj grad være i de andre EU-landes interesse og herunder selvfølgelig også de nye lande.

I dag kan briter og irere selv vælge, om de vil deltage i f.eks. samarbejde om asyl, indvandring, grænsekontrol og civilret. Vi må erkende, at Danmark – også sådan som regeringen har sagt det – vil have vanskeligheder ved på alle områder at følge det nuværende samarbejde om f.eks. indvandring.

Men med den nye model vil vi få indflydelse på processen undervejs og kan deltage i afstemninger i Ministerrådet. Det bliver så op til Folketinget at afgøre, på hvilke områder vi skal være med og dermed omfattet af lovgivningen eller retsakter, men det vil selvfølgelig ikke på forhånd være muligt at give nogle enkelte partier i Folketinget vetoret i den sammenhæng.

Når det er sagt, vil jeg minde om, at Det Konservative Folkeparti fortsat har det principielle udgangspunkt, at alle fire forbehold bør afskaffes, når tiden er moden hertil.

Det Konservative Folkeparti ser frem til arbejdet i regeringskonferencen og lægger vægt på, at processen vil forløbe smidigt også i forhold til de kommende medlemslande.

Den nye traktat bliver den første ramme om et forenet Europa, hvor fortidens modsætninger bliver afløst af et fælles samarbejde blandt frie og demokratiske nationer med udgangspunkt i de enkelte medlemslandes politiske og kulturelle traditioner.